LEGISLATION - WETGEVING
Trans. Coordinatie
Overs. bureau

VVV. L.1910/2.

KONINKRIJK BELGIE

ROYAUME DE BELGIQUE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

AVIS DU CONSEIL D'ETAT

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 20e Maart 1951 door de Minister van Verkeerswezen verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "betreffende het verlenen van toelagen aan sommige categorieën van door arbeidsongevallen getroffen zeelieden", zoals het door de Minister de 28e Maart 1951 gewijzigd werd, heeft ter zitting van 12 April 1951 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Communications, le 20 mars 1951, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "concernant l'octroi d'allocations à certaines catégories de marins victimes d'accidents du travail", ainsi qu'il a été modifié par le Ministre le 28 mars 1951, a donné en sa séance du 12 avril 1951 l'avis suivant :

Het ontwerp strekt om aan de zeelieden en vissers, getroffen door een arbeidsongeval, of aan hun rechtverkrijgenden voordelen van een zelfde aard te verlenen als die, welke het besluit van de Regent van 19 October 1944, gewijzigd en aangevuld bij de besluiten van de Regent van 16 October 1945, 12 Juli 1947, 10 Augustus 1948 en 14 December 1949, toekent aan de slachtoffers van arbeidsongevallen die onder de toepassing van de algemene wetgeving vallen of aan dezer rechtverkrijgenden. Die voordelen bestaan in het verlenen van bijkomende uitkeringen.

\+

\+ \+

In de huidige stand van de wetgeving wordt de vergoeding der schade uit arbeidsongevallen van zeelieden geregeld bij de wet van 30 December 1929, gewijzigd bij de besluitwet van 28 Februari 1947. Die wetten hebben de algemene beginselen van de wet van 1903 op de arbeidsongevallen aangepast aan de bijzondere aard van het beroepsrisico dat eigen is aan de arbeid van zeelieden.

Artikel 1 van de wet van 30 December 1929 geeft een begripsomschrijving van het ongeval dat voor vergoeding in aanmerking komt.

Artikel 2 geeft aan, dat onder "zeelieden" moet worden verstaan de zeelieden ter koopvaardij en de vissers en geeft een opsomming van wie als zeelieden ter koopvaardij of als vissers worden beschouwd.

.../...

De artikelen 3 tot 11 beschrijven de regeling die op de zeelieden getroffen door een arbeidsongeval of op hun rechtverkrijgenden van toepassing is,en bepalen de wijze van berekening en betaling van de verschillende vergoedingen, uitkeringen en renten.

De artikelen 12 tot 25 hebben betrekking op de instelling van een "gemeenschappelijke kas voor de koopvaardij" en van een "gemeenschappelijke kas voor de zeevisserij", maatschappijen van onderlinge verzekering tegen beroepsrisico. Die kassen worden gestijfd door de bijdragen van de reders, die overigens verplicht zijn tot die kassen toe te treden. De Staat komt in de betaling van de uitkeringen en pensioenen niet tussen dan voor zover de uitgaven van de kassen hun ontvangsten zouden te boven gaan, en dit geschiedt dan door voorschotten die binnen een termijn van ten hoogste tien jaar terugvorderbaar zijn.

Geen enkele bepaling van de wet staat de Koning toe aan de daarin bepaalde vergoedingen andere uitkeringen toe te voegen.

Voor het ontwerp is dus geen rechtsgrond voorhanden in de wet van 30 December 1929.

\+

\+ \+

... / ...

Het ontwerp verwijst eveneens, in het eerste lid van de inleiding, naar de volgende posten, ingeschreven in artikel 17 van de wet van 29 Maart 1949 houdende de begroting van het Ministerie van Verkeerswezen voor het dienstjaar 1949 :

- Tussenkomst van de Staat in de bijdragen van de hulpkas van de zeevisserij 500.000 frank.

- Tussenkomst van de Staat in de bijdragen van de hulpkas van de koopvaardij 50.000 frank.

Hoewel de wet houdende de begroting van het Ministerie van Verkeerswezen voor het dienstjaar 1949 door toedoen van de wetten van 27 December 1950 tot toekenning van voorlopige kredieten voor het dienstjaar 1951 en van 23 Maart 1951 waarbij nieuwe voorlopige kredieten, komende in mindering van de begrotingen voor het dienstjaar 1951, geopend worden, en houdende verschuiving van de afsluiting van verrichtingen betreffende het dienstjaar 1950, uitgaven mogelijk maakt die aangerekend worden op de kredieten uitgetrokken op de begroting voor het dienstjaar 1951, toch is het nodig, opdat het ontwerp aan deze wet rechtsgrond zou kunnen ontlenen, dat deze wet de Koning bevoegd verklaart om voor de zeelieden nieuwe uitkeringen te bepalen en hem in de mogelijkheid stelt met die uitkeringen de gemeenschappelijke kas voor de zeevisserij en de gemeenschappelijke kas voor de koopvaardij te belasten. De begrotingswet voor 1949 behelst, evenmin als de ontwerpen van begrotingswetten voor de dienstjaren 1950 en 1951, een zodanige bepaling.

.../...

Voor het ontwerp is dus geen rechtsgrond voorhanden in de wet van 29 Maart 1949 houdende de begroting van het Ministerie van Verkeerswezen voor het dienstjaar 1949.

Uit die overwegingen blijkt dat het ontwerp geen rechtsgrond heeft. De daarin neergelegde bepalingen moeten of wel in de vorm van een wet of wel, na bijzondere machtiging vanwege de wetgever, door de Koning worden genomen.

- - - - - - -

Le projet a pour objet d'accorder aux marins et pêcheurs victimes d'accidents du travail, ou à leurs ayants droit, des avantages semblables à ceux accordés aux victimes d'accidents du travail tombant sous l'application de la législation générale , ou à leurs ayants droit, par l'arrêté du Régent du 19 octobre 1944 modifié et complété par les arrêtés du Régent des 16 octobre 1945, 12 juillet 1947, 10 août 1948 et 14 décembre 1949. Ces avantages consistent en l'octroi d'allocations supplémentaires.

\+

\+ +

Dans l'état actuel de la législation, la réparation des accidents du travail survenus aux gens de mer est organisée par la loi du 30 décembre 1929 modifiée par l'arrêté-loi du 28 février 1947. Ces lois ont adapté aux particularités du risque professionnel inhérent au travail des gens de mer les principes généraux de la loi de 1903 sur les accidents du travail.

L'article 1er de la loi du 30 décembre 1929 définit l'accident donnant lieu à réparation.

L'article 2 indique que l'expression "gens de mer" comprend les marins et les pêcheurs et énumère les personnes considérées comme marins ou pêcheurs.

Les articles 3 à 11 décrivent le régime applicable aux gens de mer victimes d'accident du travail ou à leurs ayants droit et déterminent le mode de calcul et de paiement des diverses indemnités, allocations et rentes.

.../...

Les articles 12 à 25 sont relatifs à l'institution d'une "caisse commune de la marine marchande" et d'une "caisse commune de la pêche maritime" mutuelles d'assurances contre les risques professionnels. Ces caisses sont alimentées par les cotisations des armateurs, qui sont par ailleurs contraints de s'y affilier. L'Etat n'intervient dans le paiement des allocations et pensions que dans la mesure où les dépenses des caisses dépasseraient leurs recettes et ce, par des avances de fonds récupérables dans un délai de dix ans au maximum.

Aucune disposition de la loi ne permet au Roi d'ajouter aux indemnités prévues par la loi d'autres allocations.

Il s'ensuit que le projet ne peut trouver de fondement légal dans la loi du 30 décembre 1929.

\+

\+ \+

Le projet se réfère également à l'alinéa 1er du préambule, aux inscriptions ci-après, portées à l'article 17 de la loi du 29 mars 1949 contenant le budget du Ministère des Communications pour l'exercice 1949:

- Intervention de l'Etat dans les cotisations au service des secours de la caisse commune de la pêche maritime 500.000 francs.

- Intervention de l'Etat dans les cotisations au service de secours de la caisse commune de la marine marchande 50.000 francs.

.../...

Si tant est que la loi contenant le budget du Ministère des Communications pour l'exercice 1949 puisse, à l'intervention des lois du 27 décembre 1950 ouvrant des crédits provisoires pour l'exercice 1951 et du 23 mars 1951 ouvrant de nouveaux crédits provisoires, à valoir sur les budgets de l'exercice 1951, et postposant la clôture d'opérations relatives à l'exercice 1950, autoriser des dépenses à imputer sur les crédits prévus au budget pour l'exercice 1951, encore faudrait-il, pour que cette loi puisse constituer le fondement du projet, qu'elle habilite le Roi à prévoir pour les gens de mer des allocations nouvelles et lui permette de mettre celles-ci à charge de la caisse commune de la pêche maritime et de la caisse commune de la marine marchande. Or, pas plus la loi budgétaire de 1949 que les projets de lois de budget pour les exercices 1950 et 1951 ne contiennent pareille disposition.

Il en découle que le projet ne peut trouver de fondement légal dans la loi du 29 mars 1949 contenant le budget du Ministère des Communications pour l'exercice 1949.

De ces considérations il résulte que le projet manque de fondement légal. Les dispositions qui le constituent doivent ou faire l'objet d'une loi, ou être prises par le Roi à la suite d'une habilitation spéciale du législateur.

- - - - -

De kamer was samengesteld uit La chambre était composée de

de Heren : F.LEPAGE, raadsheer van State, voorzitter,
Messieurs : conseiller d'Etat, président,

D.DECLEIRE, raadsheren van State,
J.COYETTE, conseillers d'Etat,

L.FREDERICQ, bijzitters van de afdeling wetgeving,
J.MERTENS, assesseurs de la section de législation,

J.CYPRES, adjunct-griffier, griffier.
greffier adjoint, greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H.LEPAGE.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M.LEPAGE.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER, DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) J.CYPRES. (get.) F.LEPAGE.

uitgifte afgeleverd aan de H.Minister
expédition délivrée à M. le Ministre
van Verkeerswezen.
des Communications.

De 1951. Le 1951.

De Griffier van de Raad van State, Le Greffier du Conseil d'Etat,

K.MEES.